

N:o 24.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 9 April 1884.
— — — — Andra Kammaren den 9 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till Förordning angående patent.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 35.)

Till Konungen.

Genom proposition af den 25 sistlidne Januari har Eders Kongl. Maj:t i nåder velat inhemta Riksdagens yttrande öfver ett samma proposition bilagdt förslag till Förordning angående patent samt tillika förklarar sig vilja, efter emottagandet af Riksdagens svar, företaga den slutliga pröfningen af samma förslag och om författnings utfärdande i ämnet i nåder förordna.

Riksdagen har, vid granskning af förslaget, funnit både de hufvudgrunder, å hvilka förslaget är bygd, och det sätt, på hvilket de allmänna grundsatserna blifvit i förslagets detaljer genomförda, böra godkännas.

De helt obetydliga ändringar, hvilka Riksdagen trott böra vidtagas i Eders Kongl. Maj:ts förslag, inskränka sig till följande:

I 4 §, 1 mom., 1:sta stycket, torde den derstädes begagnade förkortning *o. d.* böra utbytas mot de ord, hvilka nämnda förkortning angifver: och *dyligt*.

I 15 §, senare stycket, har Riksdagen trott ett förtydligande tillägg vara nödigt samt förty orden: *inom föreskrifven tid* böra der inskjutas.

I 22 § har Riksdagen funnit uttrycklig bestämmelse erfordras om skyldighet för den, som i de i paragrafen förutsatta händelser varder fäld till böter, att jemväl ersätta all skada. Riksdagen har ansett intagandet af

nämnda bestämmelse i denna § vara af vigt för att dels tydligen utmärka, att sådan ersättningsskyldighet bör den bötfälde ådömas, dels ock begränsa ersättningsskyldigheten till de i paragrafen omförmälda händelser, eller att någon, utom i de fall, hvilka omnämnas i 16 och 17 §§, utan patenthafvares lof inom riket till afsalu tillverkar vara eller vid tillverkning till afsalu använder tillverkningssätt, derå *honom veterligen* patent här åtnjutes, eller till salu här i riket håller eller för försäljning till riket inför här patenterad eller efter här patenteradt tillverkningssätt frambragt vara, som *honom veterligen* utan patenthafvarens tillstånd åstadkommits. Ingrepp i de patenthafvare till följd af patent tillkommande rättigheter medför således icke i och för sig ersättningsskyldighet för den, som gjort sådant ingrepp. För inträdande af nämnda skyldighet kräfvades, att den skyldige *vetat*, att ingreppet innebar en rättskränkning. En bestämmelse, svarande mot den sålunda här af Riksdagen beslutna, återfinnes ock i 12 § af det utaf Eders Kongl. Maj:t för Riksdagen framlagda förslaget till lag om skydd för varumärken.

Då med uttrycket i 26 § af Eders Kongl. Maj:ts förslag, att de närmare föreskrifter, som angående vissa angifna ämnen finnas erforderliga, *meddelas särskildt*, måste afses, att dessa föreskrifter skola *meddelas af Konungen*, har Riksdagen ansett det senare uttrycket böra användas i stället för det förra.

Slutligen har Riksdagen funnit, att öfver allt, der i Eders Kongl. Maj:ts förslag kronor eller år eller timme äro angifna med siffror, sifferbeteckningen bör utbytas mot bokstafs-beteckning.

Med anledning af hvad Riksdagen nu anfört har Riksdagen för sin del antagit det af Eders Kongl. Maj:t framlagda förslaget till Förordning angående patent med de ändringar, hvilka här ofvan blifvit antydda; hvadan det af Riksdagen för dess del antagna förslag har den lydelse, bil. Litt. A till denna skrifvelse utvisar.

Sitt sålunda fattade beslut får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

Med undersätlig vördnad:

Stockholm den 9 April 1884.

Bil. Litt. A.

Förslag till förordning angående patent.

1 §.

Patent må, under de vilkor här nedan äro stadgade, meddelas å nya uppfinningar af industriela alster eller af särskilda sätt för sådana alsters tillverkning.

Till patents erhållande vare endast uppfinnare, svensk eller främmande, eller uppfinnares rättsinnehafvare berättigad.

2 §.

Å uppfinning, hvars utöfning skulle strida mot lag, eller goda seder, må ej patent meddelas. Afser uppfinningen lifs- eller läkemedel, må patent ej meddelas å sjelfva varan, utan endast å ett särskildt sätt för dess tillverkning.

3 §.

Uppfinning må ej anses såsom ny, om den, innan ansökan om patent derå inkommit till patentmyndigheten, redan blifvit så beskrifven i allmänt tillgänglig tryckt skrift eller så öppet utöfvad, att sakkunnig person kan med ledning af derigenom vunna upplysningar utöfva uppfinningen, eller om dess föremål ej väsentligen skiljer sig från alster eller tillverkningssätt, som förut blifvit sålunda känt.

En uppfinnings offentliggörande i tryckt skrift genom utländsk patentmyndighet eller förevisande å en internationel utställning må dock ej utgöra hinder för patents meddelande, så framt ansökan derom inkommer inom sex månader efter offentliggörandet eller utställningens öppnande,

4 §.

1 mom. Den, som vill erhålla patent, skall till patentmyndigheten ingifva eller i betaldt bref insända skriftlig ansökan samt dervid foga beskrifning i två exemplar öfver uppfinningen och de ritningar, som erfordras för att tydliggöra beskrifningen, jemväl i två exemplar, äfvensom, der sådant behöfves, modeller, varuprof och dylikt. Ansökningen skall innehålla uppgift om sökandens namn, yrke och post-adress samt uppfinningens benämning.

Beskrifningen skall vara så tydlig och fullständig, att sakkunnig person bör kunna med ledning deraf utöfva uppfinningen. Deri skall bestämdt angifvas hvad sökanden anser vara det nya i uppfinningen.

Är sökanden ej boende inom riket, foge han vid ansökningen jemväl fullmakt för ett inom riket bosatt ombud att i allt hvad patentet angår för honom svara.

Sökes patent å flere uppfinningar, varde särskilda ansökningshandlingar för hvardera ingifna.

2 mom. Uppgifver sökanden annan såsom uppfinnare, skall sökanden förete handling, som visar, att han är dennes rättsinnehafvare.

3 mom. Derjemte åligge sökanden att bifoga den i 11 § stadgade afgift af femtio kronor.

5 §.

Finner patentmyndigheten, att sökanden ej fullgjort hvad enligt 4 § 1 mom. honom ålegat, skall skriftlig underrättelse härom hållas sökanden tillhanda eller, om fullständig adress uppgifvits, med posten till honom öfversändas. Fullgör ej sökanden inom viss af patentmyndigheten bestämd tid hvad som brister, anses patentansökningen förfallen.

6 §.

Är uppfinningens föremål icke af sådan beskaffenhet, att patent derå må meddelas, eller är uppfinningen uppenbarligen icke ny, eller har sökande, hvilken uppgifvit annan såsom uppfinnare, ej visat, att han är dennes rättsinnehafvare, eller har sökande underlåtit att erlægga afgift, hvarom i 4 § 3 mom. sägs, ege patentmyndigheten att genast afslå ansökningen.

Underrättelse om detta beslut med skälen derfor skall skriftligen delgifvas sökanden så som i 5 § stadgas för der afsedda fall.

7 §.

Äro ansökningshandlingarna fullständiga och har anledning ej förekommit att, efter ty i 6 § sägs, genast afslå ansökningen, låte patentmyndigheten i allmänna tidningarna införa kungörelse om ansökningen med uppgift å dess hufvudsakliga innehåll; hålle ock ansökningshandlingarna hos patentmyndigheten tillgängliga för en hvar, som önskar deraf taga kännedom.

Under två månader efter kungörandet stånde en hvar öppet att till patentmyndigheten ingifva eller i betaldt bref insända skriftlig invändning mot patentansökningen.

Efter utgången af denna tid företage patentmyndigheten ärendet till afgörande.

Möter ej hinder mot bifall till ansökningen, varde, under förbehåll af den i 18 § omnämnda klanderrätt, patent meddeladt samt patentbref utfärdadt. Genom patentmyndighetens försorg skall härom göras anteckning i ett för sådant ändamål upprättadt register och kungörelse i allmänna tidningarna införas samt beskrifningen jemte erforderliga bilagor i hufvudsakliga delar på lämpligt sätt genom tryck offentliggöras.

Afslås ansökningen, gälle om meddelande åt sökanden af beslutet hvad i 6 § stadgas.

8 §.

Har patentansökning afslagits efter ty i 6 och 7 §§ sägs, och är sökanden missnöjd med beslutet, eger han att vid talans förlust innan klockan tolf å sextionde dagen från beslutets dag deröfver hos Konungen anföra besvär.

9 §.

Anmäla sig flere för erhållande af patent å samma eller väsentligen lika uppfinning, hafve den företråde, som först inkom till patentmyndigheten med fullständiga ansökningshandlingar.

10 §.

Patent varde, utom i det fall hvarom här nedan sägs, meddeladt för en tid af femton år, räknadt från den dag, då ansökningen inkom.

Vill någon, utan att söka nytt patent, undfå tilläggs-patent å förbättring af en för hans räkning patenterad uppfinning, må sådant, under i öfrigt stadgade villkor, beviljas, dock ej för längre tid än den, under hvilken det förra patentet förblifver gällande.

11 §.

Vid hvarje ansökning om patent inbetalas till patentmyndigheten, efter ty i 4 § sägs, femtio kronor, deraf dock sökanden, om ansökningen förfaller eller afslås, eger återfå hälften.

För beviljad patent, med undantag af tilläggs-patent, erlägges derjemte af patenthafvaren till patentmyndigheten en årlig afgift, utgörande för hvarje af det andra, det tredje, det fjerde och det femte patentåret tjugufem kronor, för hvarje af de fem följande åren femtio kronor och för hvarje af de fem sista åren sjutiofem kronor. Afgiften, som må i betaldt bref insändas, skall för hvarje patentår erläggas före det årets början, vid påföljd att afgiften för samma år höjes med en femtedel. Fullgöres ej sedermera inbetalning af den förhöjda afgiften inom nitio dagar efter patentårets början, vare det erhållna patentet förfallet.

Patenthafvare vare ej pligtig att utöfver nämnda afgifter vidkännas kostnad för kungörelser om patentet eller för beskrifningens offentliggörande.

12 §.

Öfvergår patent å annan, skall med anmälan härom den handling, hvarigenom sådan öfvergång visas, företes hos patentmyndigheten. Intill dess sådant skett, betraktas i patentafseende den såsom patenthafvare, hvilken senast finnes i denna egenskap antecknad hos patentmyndigheten.

13 §.

Flyttar patenthafvare utrikes, eller öfvergår patent å person, som ej är inom riket bosatt, vare patenthafvaren pligtig att till patentmyndigheten insända fullmakt för sådant ombud, som i 4 § 1 mom. omförmäles. Flyttar patenthafvares ombud ur riket eller upphör eljest dess befattning, skall patenthafvaren ingifva fullmakt för nytt ombud. Iakttages icke hvad sålunda är föreskrivet, må domaren på anmälan i förekommande fall med laga verkan utse ombud för patenthafvaren.

14 §.

Angående inbetalda afgifter samt om fullgörandet af de i 12 och 13 §§ föreskrifna åtgärder låte patentmyndigheten göra anteckning uti det i 7 § omnämnda register.

15 §.

Patenthafvare åligger att inom tre år från det patentet beviljades hafva låtit bringa uppfinningen i något väsentligt omfång till utöfning inom riket; dock att patentmyndigheten må ega att vid patentets beviljande eller sedermera på derom gjord framställning, och i den mån uppfinningens beskaffenhet och omfång sådant föranleda, utsträcka nämnda tid till fyra år, så ock att i särskilda undantagsfall föreskrifva andra åtgärder, genom hvilka patenthafvaren må anses hafva uppfyllt villkoret om utöfning af uppfinningen.

Fullgör patenthafvaren icke inom föreskrifven tid hvad honom i fråga om uppfinningens utöfning åligger eller nedlägges sedermera utöfningen och varder ej inom ett år derefter upptagen, vare patentet förverkad.

16 §.

Patent vare ej gällande mot någon, som vid den tid, då ansökningen derom inkom, inom riket var i utöfning af den patenterade uppfinningen eller för sådan utöfning der vidtagit väsentliga åtgärder.

17 §.

Derest Konungen pröfvar nödigt, att patenterad uppfinning skall upplåtas till allmänhetens fria begagnande eller utöfvas för statens räkning, utgöre patentet ej hinder deremot; dock vare patenthafvaren berättigad till full ersättning. Kan ej öfverenskommelse träffas om ersättningens belopp, varde detta bestämdt af särskild nämnd, tillsatt inför domstol i den ordning gällande förordning om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof föreskrifver.

18 §.

Har patent blifvit meddeladt i strid mot föreskrifterna i 1, 2 och 3 §§; då må en hvar, som anser sin rätt vara genom patentet förnärmad, så

ock allmän åklagare, när det allmännas fördel sådant påkallar, vid domstol föra talan om patentets ogillande.

19 §.

Hvar som förmenar, att patenthafvare, genom underlåtenhet att fullgöra hvad enligt 15 § honom ålegat, patentet förverkat, må derom vid domstol föra talan.

20 §.

Rätt domstol i fall, hvarom i 17, 18 och 19 §§ förmäles, vare Stockholms rådstufvurätt.

21 §.

Dom i tvist om patents giltighet skall, der klandertalan blifvit gillad, genom domstolens försorg insändas till patentmyndigheten.

22 §.

Den, som utom i de fall, hvilka omförmälas i 16 och 17 §§, utan patenthafvares lof inom riket till afsalu tillverkar vara eller vid tillverkning till afsalu använder tillverkningssätt, derå honom veterligen patent här åtnjutes, eller till salu här i riket håller eller för försäljning till riket inför här patenterad eller efter här patenteradt tillverkningssätt frambragt vara, som honom veterligen utan patenthafvarens tillstånd åstadkommits, straffes med böter från och med tjugu till och med två tusen kronor; ersätte ock all skada. Ej må dock annan än patenthafvaren härom föra talan.

Oloffigen tillverkade eller oloffigen i riket införda varor skola, der målseganden det äskar, till honom utlemnas mot ersättning för värdet eller mot afdrag därför å honom tillkommande skadestånd. Med redskap, som äro för den oloffliga tillverkningen uteslutande användbara, skall, om målseganden det yrkar, så förfaras, att missbruk dermed ej må ske.

Hvar som under tid, då han är stäld under tilltal för öfverträdelse af denna §, fortsätter samma förseelse, skall, när han dertill varder lagligen förvunnen, dömas till särskildt ansvar för hvarje gång stämning därför utfärdas och delgifvits.

Böter, som ådömas enligt denna §, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, förvandlas de enligt allmän strafflag.

23 §.

Är någon tilltalad för intrång i patenträtt, och finnes vid målets handläggning, att patentet bör anses ogilt, förverkadt eller förfallet, vare den tilltalade från ansvar fri.

24 §.

Då patent upphört att gälla, vare sig på grund af föreskrift i denna författning eller derigenom att patenthafvaren hos patentmyndigheten anmält sig vilja afstå från patentet, åligge patentmyndigheten att afföra det samma ur patentregistret och låta kungörelse derom införas i allmänna tidningarna.

25 §.

Med afseende å patent, beviljadt i stat, som för här i riket beviljadt patent gör motsvarande medgifvande, gälle att, om någon inom högst sju månader, från det han i den främmande staten sökt patent å en uppfinning, här gör ansökning om patent å samma uppfinning; då må denna ansökning i förhållande till andra ansökningar betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten.

26 §.

De närmare föreskrifter, som finnas erforderliga angående beskaffenheten af de handlingar, som vid ansökan om patent skola inlemnas, angående patentregistret och angående sättet för patentbeskrifningars offentliggörande, meddelas af Konungen.

27 §.

Denna författning skall lända till efterrättelse från och med den 1 Januari 1885, dock att dessförinnan till patentmyndigheten inkomna ansökningar om patent skola behandlas efter hvad hittills varit stadgadt, och att domstol, till hvilken tvist om patents giltighet blifvit före sagde dag instämd, skall med tvistens handläggning taga befattning utan hinder af föreskriften i 20 §.

Vill innehafvare af patent, meddeladt enligt äldre lag, få detsamma utbytt mot ett patent enligt denna författning, göra derom ansökning hos patentmyndigheten, och skola denna författnings bestämmelser tillämpas i afseende å ansökningen, dock att frågan om uppfinningens nyhet skall bedömas efter förhållandena vid den tid, då det äldre patentet meddelades. Beviljas nytt patent, skall tiden för dess giltighet räknas från det äldre patentets utfärdande och årsafgiften utgå efter det äldre patentets ålder.